

Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació

Junta Consultiva de Contractació Administrativa
de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Exp. de la JCCA: RES 11/2024 i RES 18/2024
Document: resolució de recurs especial en matèria de
contractació
Exp. d'origen: contracte del servei de vigilància de
l'Hospital de Manacor (SSCC PD 313/22)
Recurrent: Salzillo Seguridad, SA

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de 31 de gener de 2025

Fets

1. El 8 de setembre de 2022, el Servei de Salut de les Illes Balears (IBSALUT) va adjudicar el contracte basat en l'Acord marc 4/2020 CC del servei de vigilància i seguretat de l'Hospital de Manacor (SSCC PD 313/22) a l'empresa Salzillo Seguridad, SA.

La durada del contracte era de 24 mesos, és a dir, fins al 8 de setembre de 2024, de tal manera que actualment la vigència del contracte ha finalitzat.

2. Durant l'execució del contracte, el responsable del contracte de l'Hospital de Manacor va informar de diverses absències de personal en el servei de vigilància i, atesa la gravetat i la reiteració dels fets, va emetre els informes següents:

— Informe proposta de 7 de juny de 2024 (penalitat 1): compliment defectuós del contracte per vuit absències del personal de seguretat durant els dies 25, 26, 27, 30 i 31 del mes de maig de 2024.

Aquests fets podrien donar lloc a la imposició d'una penalitat per un import total de 8.000 euros, ja que d'acord amb les clàusules 48 del plec de clàusules administratives particulars (PCAP) i 9.2.b) del plec de prescripcions tècniques (PPT) de l'Acord marc (AM) es tractaria de deficiències greus penalitzables a raó de 1.000 euros cada una.

Aquest informe proposta es va notificar el 10 de juny de 2024 a l'empresa, que hi va presentar al·legacions en contra el 13 de juny de 2024, argumentant la seva disconformitat, perquè entenia que els incompliments

no eren causa imputable a l'empresa, sinó a un treballador que incomplia les obligacions laborals.

- Informe proposta de 9 de juliol de 2024 (penalitat 2): compliment defectuós del contracte per deu absències del personal de seguretat durant el mes de juny de 2024.

Aquests fets podrien donar lloc a la imposició d'una penalitat per un import total de 10.000 euros, ja que d'acord amb les clàusules 48 del PCAP i 9.2.b) del PPT de l'AM es tractaria de deficiències greus penalitzables a raó de 1.000 euros cada una.

Aquest informe proposta també es va notificar el 10 de juliol de 2024 a l'empresa, que no hi va presentar al·legacions.

3. D'acord amb els informes esmentats en relació amb les dues penalitats (penalitat 1 i penalitat 2), el 7 de juny de 2024 i el 7 d'agost de 2024, respectivament, la direcció de l'Hospital de Manacor va proposar al director general del Servei de Salut imposar ambdues penalitats a l'empresa.
4. El 9 de juliol de 2024 i el 28 d'agost de 2024, respectivament, el director general del Servei de Salut va imposar a l'empresa les penalitats següents:

D'una banda, en relació amb la penalitat 1, el 9 de juliol de 2024, l'òrgan de contractació va resoldre el següent:

Resolució

1. Imposar a l'entitat Salzillo Seguridad, SA, amb NIF A73100638, una penalitat de 8.000 € per 8 incompliments considerats com a greus, per haver incomplert l'establert en l'apartat 9.2 del PPT.
2. Establir que aquesta penalitat es farà efectiva mitjançant deducció de la factura emesa posteriorment a la notificació de la resolució.
3. Notificar aquesta resolució a l'entitat Salzillo Seguridad, SA, amb NIF A73100638, i a les persones interessades en el procediment.

Aquesta resolució es va notificar a l'empresa el 10 de juliol de 2024.

I d'una altra banda, en relació amb la penalitat 2, el 28 d'agost de 2024, l'òrgan de contractació va resoldre el següent:

Resolució

1. Imposar a l'entitat Salzillo Seguridad, SA, amb NIF A73100638, una penalitat per valor de 10.000 € per 10 incompliments considerats com a greus, per haver incomplert l'establert en

l'apartat 9.2 del PPT del contracte de servei de vigilància i seguretat a l'Hospital de Manacor (SSCC PD 313/2022).

2. Establir que aquesta penalitat es farà efectiva mitjançant deducció de la factura emesa posteriorment a la notificació de la resolució.

3. Notificar aquesta resolució a l'entitat Salzillo Seguridad, SA, amb NIF A73100638, i a les persones interessades en el procediment.

Aquesta resolució es va notificar a l'empresa el 29 d'agost de 2024.

5. Contra les penalitats imposades, l'empresa Salzillo Seguridad, SA (en endavant, Salzillo o la recurrent), va presentar davant la Junta Consultiva de Contractació Administrativa (JCCA) dos recursos especials en matèria de contractació, l'1 d'agost de 2024 contra la resolució d'imposició de la penalitat 1, i el 27 de setembre de 2024 contra la resolució d'imposició de la penalitat 2.

Les al·legacions presentades en els dos recursos són idèntiques i, resumidament, són les següents:

- Al·legació primera. Els incompliments no són imputables a l'empresa, sinó a un treballador que incomplia les seves obligacions laborals. La recurrent exposa les mesures que ha adoptat per intentar solucionar el problema.
- Al·legació segona. Les penalitats s'assimilen al règim sancionador i en aquest cas no hi concorre el principi de culpabilitat de l'empresa.
- Al·legació tercera. Els incompliments s'haurien de penalitzar com una penalitat única i continuada a raó de 1.000 euros en total per cada un dels expedients.

Per tot això, l'empresa sol·licita la revocació de les resolucions dictades per imposar les penalitats, ja que considera que els incompliments no han existit; o, subsidiàriament, que es consideri que els fets són penalitzables només com una única penalitat en cada cas, a raó de 1.000 euros en total per tots els incompliments.

6. El 20 d'agost de 2024 i el 3 d'octubre de 2024, respectivament, la JCCA va sol·licitar a l'òrgan de contractació la tramesa dels dos expedients administratius complets i l'emissió dels corresponents informes jurídics; l'òrgan de contractació hi va donar compliment el 29 d'octubre de 2024 i el 15 de novembre de 2024, respectivament.

Els informes jurídics emesos en relació amb els recursos s'oposen a les al·legacions de la recurrent amb els mateixos arguments exposats en les resolucions.

Consideracions jurídiques

1. Els actes objecte de recurs especial són dues resolucions d'imposició de penalitats en relació amb un contracte de serveis, basat en un acord marc, del Servei de Salut de les Illes Balears, que té la consideració d'administració pública.
2. Contra aquests actes, es pot interposar el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (LRJCAIB). Aquest recurs equival al recurs de reposició dels articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LJRPAC). La competència per resoldre'l correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb la lletra *m*) de l'article 2 i l'article 7 del Text consolidat del Decret pel qual es creen la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Registre de contractes i el Registre de contractistes, aprovat pel Decret 3/2016, de 29 de gener.
3. La recurrent es troba legitimada per interposar el recurs, que s'ha formalitzat mitjançant un representant acreditat.
4. El termini per interposar el recurs especial de l'article 66 de la LRJCAIB, d'acord amb l'article 122 de la LJRPAC, és d'un mes des de la notificació dels actes impugnats. Ambdós recursos s'han interposat dins el termini adequat.
5. L'article 57 de la LJRPAC disposa el següent:

L'òrgan administratiu que iniciï o tramiti un procediment, independentment de quina hagi estat la forma de la seva iniciació, pot disposar, d'ofici o a instància de part, la seva acumulació a d'altres amb els quals guardi identitat substancial o íntima connexió, sempre que sigui el mateix òrgan qui hagi de tramitar i resoldre el procediment.

En aquest cas, s'aprecia que els recursos interposats es dirigeixen contra dues resolucions del director general de l'IBSALUT per fets idèntics, dictades en el mateix sentit; a més, els motius d'impugnació de la recurrent també són els mateixos. Per això, d'acord amb els principis d'economia processal i agilitat del procediment, s'acumulen i es resolen en aquest Acord únic.

6. El règim jurídic aplicable al contracte és el que es preveu en la legislació de contractes, la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (LCSP), així com en el PCAP i el PPT de l'AM 4/2020 CC del servei de vigilància i seguretat.

7. Abans d'entrar a analitzar les al·legacions de la recurrent, cal fer una breu pinzellada del que preveu la normativa i la jurisprudència en relació amb la imposició de penalitats per compliment defectuós o parcial del contracte.

L'article 192 de la LCSP estableix, amb caràcter general, el següent:

1. Els plecs o el document descriptiu poden preveure penalitats per al cas de compliment defectuós de la prestació objecte d'aquest o per al supòsit d'incompliment dels compromisos o de les condicions especials d'execució del contracte que s'hagin establert de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 76 i l'apartat 1 de l'article 202. Aquestes penalitats han de ser proporcionals a la gravetat de l'incompliment i les quanties de cadascuna no poden ser superiors al 10 per cent del preu del contracte, IVA exclòs, ni el total d'aquestes no pot superar el 50 per cent del preu del contracte.
2. Quan el contractista, per causes que li són imputables, hagi incomplert parcialment l'execució de les prestacions definides en el contracte, l'Administració pot optar, ateses les circumstàncies del cas, per la seva resolució o per la imposició de les penalitats que, per a aquests supòsits, determinin el plec de clàusules administratives particulars o el document descriptiu.
3. Els plecs reguladors dels acords marc poden preveure les penalitats que estableix el present article en relació amb les obligacions derivades de l'acord marc i dels contractes que hi estan basats.

8. Pel que fa a les al·legacions presentades, cal dir el següent:

— AL·LEGACIÓ PRIMERA

L'empresa al·lega que la seva voluntat va ser sempre la de complir amb el que s'exigeix en els plecs i en el contracte subscrit.

En relació amb les vuit absències de torns, de 12 hores cadascun, dels dies 25, 26, 27, 30 i 31 de maig de 2024 a l'Hospital de Manacor (relatives a la penalitat 1), la recurrent manifesta que s'han produït per causes no imputables a aquesta empresa i han estat causades per l'actuació incorrecta d'un treballador que no complia les seves obligacions laborals. La recurrent al·lega els procediments interns de l'empresa amb aquest treballador, primer per advertir-lo i finalment per acomiadar-lo del lloc de feina.

En relació amb les deu absències de torns, de 12 hores cadascun, dels dies 7, 12, 14, 19, 20, 24, 26 i 30 del mes de juny de 2024 a l'Hospital de Manacor (relatives a la penalitat 2), la recurrent també al·lega exactament el mateix. Afirma que aquestes absències es varen produir per causes alienes a la voluntat de l'empresa i que, per tant, no li són imputables, ja que es devien a la manera d'actuar incorrecta del mateix treballador.

A aquests arguments, l'empresa hi afegeix que un altre dels motius dels incompliments és l'extrema dificultat que ha tingut per trobar personal especialitzat a les Illes Balears per dur a terme les tasques de vigilant.

— *Contestació:*

En la clàusula 9.2.b) del PPT de l'AM s'exigien les següents obligacions de l'empresa en relació amb l'estabilitat de la plantilla i amb la informació sobre el personal:

L'EMPRESA ha de disposar d'un sistema de control de presència del seu personal de manera que DETECTI A L'INICI DEL TORN DE CADA TREBALLADOR LA SEVA ABSÈNCIA (QUAN ES TRACTI D'ABSÈNCIES NO PROGRAMADES) I DUGUI A TERME LES ACTUACIONS NECESSÀRIES PER SUPLIR EL VIGILANT DE SEGURETAT EN EL TERMINI MÉS CURT DE TEMPS POSSIBLE, EN TOT CAS EN UN TEMPS NO SUPERIOR A UNA HORA.

D'acord amb el contracte formalitzat, el servei de vigilància a l'Hospital de Manacor s'havia de prestar de dilluns a diumenge, amb un servei de 24 hores, dos treballadors, tots els dies de l'any.

Ara bé, tal com consta en els informes del responsable del contracte, durant els mesos de març, abril, maig i juny, els descoberts en els torns varen ser continus i reiterats, de tal manera que l'empresa incomplia el contracte subscrit. També consta que el responsable del contracte va haver d'avisar d'aquesta situació l'empresa en reiterades ocasions, que no va solucionar dins el termini establert i en la forma escaient les absències de vigilant, que d'acord amb el contracte s'havia de fer en el termini de temps més curt possible, en tot cas, en un temps no superior a una hora. La realitat del cas és que hi havia torns de 12 hores que no cobria cap vigilant.

D'acord amb la clàusula 48 de l'Acord marc, davant els incompliments del servei i de les obligacions establertes en els plecs de l'Acord marc, en l'oferta de l'empresa o en el document de formalització de l'Acord marc, l'òrgan de contractació podia imposar penalitats.

En el recurs, l'empresa al·lega que hi concorren circumstàncies externes, sobrevingudes i alienes a la seva voluntat que li han impedit complir el contracte, però no nega en cap moment la realitat dels incompliments, sinó que admet cada una de les absències penalitzades. La recurrent reconeix que, efectivament, va deixar el servei de vigilància desatès durant tots els torns que consten en l'expedient i que li han estat penalitzats en les dues resolucions impugnades.

Els advertiments i l'acomiadament del treballador concret, que la recurrent pretén al·legar com a excusa, no es pot admetre per eximir-ne la responsabilitat en la prestació del servei. Com sap bé la recurrent, en els contractes de serveis el

contractista és responsable de la qualitat tècnica dels treballs que dugui a terme i de les prestacions i els serveis efectuats, així com de les conseqüències que es dedueixin per a l'Administració o per a tercers de les omissions, errors, mètodes inadequats o conclusions incorrectes en l'execució del contracte (art. 311.2 de la LCSP).

D'acord amb la clàusula 9.1 del PPT de l'AM, l'empresa contractista és responsable del compliment de les normes vigents de les empreses de seguretat privada, del personal que designi i de les conseqüències que es puguin derivar de les seves actuacions.

Cal afegir-hi que, d'acord amb la clàusula 28 del PCAP de l'AM, la contractista es va comprometre a executar el servei amb estricta subjecció a les estipulacions dels plecs, i l'execució del servei s'havia de dur a terme a risc i ventura de la contractista. Els principis de *pacta sunt servanda* i de risc i ventura presideixen l'execució dels contractes, i els adjudicataris només se'n poden apartar en els supòsits excepcionals de causa major reconeguts en la legislació.

Els problemes de personal que al·lega la recurrent, ja siguin per incompliment de les obligacions laborals dels treballadors o per les dificultats de cobrir absències o baixes laborals amb altres treballadors adequats a causa de situacions econòmiques o del mercat de treball, no són arguments vàlids per eximir l'empresa de la seva obligació de donar compliment al contracte. Tal com ja hem manifestat en altres ocasions en casos similars (per exemple, en l'Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva Res 8/2023), el Tribunal Suprem ha descartat que les causes econòmiques o l'evolució de l'economia siguin supòsits de força major. Així, per exemple, en la Sentència de 7 d'abril de 2017, va afirmar el següent:

En lo que se refiere a la concurrencia de circunstancias económicas desfavorables por la crisis existente en los años de autos, cabe indicar que en otras ocasiones hemos declarado que ni la evolución general de la economía y del crédito ni la más específica evolución negativa del sector —que son las supuestas causas de fuerza mayor aducidas por la parte actora— resultan atendibles pues constituyen un factor ajeno al sector empresarial en que desarrollaba sus actividades [...]. Dicha empresa acometió su proyecto empresarial asumiendo los riesgos inherentes a toda actividad productiva, siendo así que las circunstancias de crisis económica invocadas se inscriben dentro de las incidencias que afectaban al sector y no constituyen sucesos extraordinarios y del todo imprevisibles, fuera del alcance de cualquier pronóstico o ajenos a los riesgos propios del ámbito de las inversiones industriales.

Per tant, les oscil·lacions del mercat laboral o del mercat del lloguer no es poden considerar causes de força major d'un contracte de serveis, ja que són circumstàncies previsibles que l'empresa, a l'hora de presentar-se a la licitació, hauria d'haver previst.

En conclusió, en el cas que ens ocupa, no hi ha dubte que l'empresa no podia deixar el servei de vigilància de l'Hospital sense un vigilant durant 12 hores seguides, sinó que estava obligada a cobrir les baixes de personal en el termini màxim d'una hora des que es produïen. L'empresa ha reconegut que aquesta situació es va repetir en les vuit ocasions del mes de maig i les deu del mes de juny, les quals són les que han estat penalitzades en les resolucions impugnades.

Per tot això, l'al·legació primera de la recurrent s'ha de desestimar.

— AL·LEGACIÓ SEGONA

La recurrent assimila les penalitats al règim sancionador i al·lega que no concorre en els fets el principi de culpabilitat de l'empresa, perquè no es dona en el cas el principi de culpabilitat exigible en tot procediment administratiu sancionador i no hi va haver ni dol ni culpa de l'empresa en els fets penalitzats.

— *Contestació:*

Aquesta al·legació s'ha de rebutjar de ple, perquè la recurrent confon el règim de les penalitats contractuals amb el règim sancionador per la comissió d'infraccions administratives, els quals no són equiparables. Tampoc té cap sentit al·legar la manca de responsabilitat de l'empresa quan s'han reconegut els fets i s'ha desestimat totalment l'al·legació anterior.

Tal com hem assenyalat en nombrosos acords d'aquesta Junta Consultiva (entre d'altres, els acords RES 10/2020, RES 11/2020, RES 23/2017 o RES 12/2021), la naturalesa jurídica de les penalitats pot ser coercitiva o indemnitzadora, però no es tracta, en cap cas, d'una manifestació de la potestat sancionadora de l'Administració. La finalitat que l'Administració persegueix amb la imposició de penalitats és, essencialment, coercitiva —no sancionadora—, per estimular o garantir el compliment del contracte. Així, les penalitats responen a un incompliment obligacional que s'emmarca en els poders de direcció, inspecció i control de què disposa l'òrgan de contractació en garantia de l'interès públic. Però també s'admet que les penalitats tinguin una finalitat compensatòria o indemnitzadora i s'equiparen a les clàusules penals de l'article 1152 del Codi civil, que preveu el següent:

En las obligaciones con cláusula penal, la pena sustituirá a la indemnización de daños y al abono de intereses en caso de falta de cumplimiento, si otra cosa no se hubiere pactado.

Trobam una definició de penalitat contractual en la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de 25 de febrer de 2022 (Resolució núm. 155/2022):

En definitiva, una penalidad es un gravamen que la Administración, en el ejercicio de una potestad administrativa de intervención, impone al contratista para salvaguarda del interés público. Dicho gravamen, que no es una sanción, tiene su esencia y razón de ser en que el contratista ejecute su contrato con absoluta diligencia. Y ello puede suceder tanto durante el contrato como una vez ya finalizado este.

La diferència entre penalitats contractuals i sancions administratives —que és el que confon la recurrent— la podem trobar, per exemple, en la Sentència del Tribunal Suprem de 26 de desembre de 1991, que disposa això:

La Administración no ejercita, en los casos de penalizaciones basadas en las cláusulas contractuales penales, su potestad sancionadora, sino en el contexto de la contratación administrativa, haciendo aplicación de cláusulas contractuales asumidas por las partes, apareciendo el ejercicio de la penalidad o penalidades acordadas insertas en el marco propio de la contratación administrativa, donde, como ocurre en el derecho civil, las cláusulas penales establecidas en los contratos, a pesar de esa denominación, se rigen por las normas reguladoras de las obligaciones y en especial por las de los contratos sinalagmáticos, sin que la posición privilegiada que ocupa la Administración en la contratación administrativa altere o desnaturalice las relaciones jurídicas surgidas de la convención aceptada por las contratantes.

La exigencia o aplicación de una penalidad contractualmente asumida no significa que se haya de situar la Administración en el plano del derecho administrativo sancionador ni que se ejercite la potestad sancionadora, sino que pura y simplemente se da o se exige el derecho de una de las contratantes respecto del otro de unas previsiones contractuales contenidas en el contrato, poniendo en marcha los mecanismos contractualmente aceptados para el ejercicio de tal derecho, porque la cláusula penal, en un contrato civil o administrativo, generalmente no ha de suponer necesariamente (salvo previsión de esta exigencia) la existencia de culpa, sino que puede representar la expresión de una responsabilidad económica de carácter objetivo, voluntariamente aceptada por la parte a quien perjudica, como mecanismo jurídico de corrección de los posibles incumplimientos contractuales.

En el cas que ens ocupa, la finalitat de les penalitats imposades —durant el temps que el contracte estava vigent— era clarament coercitiva, ja que l'òrgan de contractació pretenia estimular l'empresa a donar compliment al contracte. Els contractes estan per ser complerts, l'òrgan de contractació necessitava el servei de vigilància i per això l'havia contractat. I actualment —quan la vigència del contracte ja ha acabat—, les penalitats imposades responen a una finalitat compensatòria o indemnitzadora dels incompliments de la contractista i dels perjudicis que el fet que la contractista incomplís el contracte ha causat a l'interès públic.

En conclusió, es desestima totalment l'al·legació segona.

— AL·LEGACIÓ TERCERA

Finalment, en els dos recursos presentats, la recurrent al·lega que els incompliments s'haurien de penalitzar com una sanció única i continuada a raó de 1.000 euros en total en cada una de les resolucions que impugna.

La recurrent fonamenta aquesta al·legació en principis del règim sancionador i argumenta que la infracció única i continuada respon a la concepció que una infracció pot resultar no tan sols un acte aïllat, sinó també una sèrie d'actes o comportaments continuats, encara que aquests puguin constituir per si mateixos infraccions independents.

— *Contestació:*

La recurrent pretén que, per les vuit absències del personal de seguretat del mes de maig de 2024 (penalitat 1), se li imposi una penalitat única de 1.000 euros i que, per les deu absències del personal durant el mes de juny (penalitat 2), se li imposi també una penalitat única de 1.000 euros.

Aquesta al·legació s'ha de rebutjar totalment, en primer lloc, perquè, com ja s'ha exposat sobradament, les penalitats contractuals no s'equiparen a les penes ni a les sancions. I, en segon lloc, perquè, cal recordar a la contractista que el servei que l'IBSALUT havia contractat per a la vigilància de l'Hospital de Manacor era de dos treballadors, de dilluns a diumenge, durant les 24 hores, tots els dies de l'any.

A més, tal com establia la clàusula 9.2.b) del PPT de l'AM, l'empresa estava obligada a mantenir una plantilla estable, havia de detectar que els seus treballadors fossin en el lloc de treball al començament de cada torn i, en cas d'absència, havia de suplir el treballador corresponent amb un altre, dins el termini més curt possible, i en tot cas en un temps no superior a una hora.

D'acord amb els plecs, les penalitats per l'incompliment o el compliment defectuós del servei en general i, especialment, en relació amb els criteris d'adjudicació de l'Acord marc (clàusula 17 del PCAP) o dels contractes basats (clàusula 39 del PCAP) comportaven la imposició d'una penalitat en funció de la gravetat (molt greu, greu o lleu). Les penalitats aplicables eren de 1.500 euros per al cas d'una deficiència molt greu, de 1.000 euros per al cas d'una deficiència greu i de 500 euros per al cas d'una deficiència lleu, amb el límit del 10 % del preu del contracte basat, IVA exclòs. I per qualificar una deficiència o incompliment com a lleu, greu o molt greu, l'òrgan de contractació havia de justificar i motivar que havia pres en consideració el següent:

a) Els incompliments han alterat de forma significativa i greu les tasques i les funcions en general dels vigilants de seguretat.

- b) No s'han fet els corresponents controls d'accessos al servei d'urgències.
- c) S'han deixat de fer rondes d'acord amb l'horari i la freqüència indicats.
- d) En alguns torns descoberts, s'han produït incidents, en què el comportament d'usuaris ha estat inapropiat, fins i tot amb agressió verbal, i només hi havia un vigilant de seguretat.
- e) La falta d'estabilitat dels vigilants dificulta de forma greu el coneixement i l'aprenentatge dels protocols de l'Hospital.

En el cas que ens ocupa, l'òrgan de contractació va qualificar els incompliments com a greus i els va penalitzar a raó de 1.000 euros cada un. Segons els informes del responsable del contracte, els descoberts en el personal del servei de seguretat s'havien posat en coneixement de l'empresa en diverses ocasions i en cap moment no es van resoldre, de manera que havien esdevingut sistemàtics.

Cal afegir que resulta indubtable que cada falta de cobertura suposava un incompliment, ja que cada cop que l'empresa no cobria els dos llocs de vigilant contractats només hi havia un vigilant vetlant per la seguretat de tot l'Hospital de Manacor. Això alterava de forma significativa i greu la vigilància contractada per aquest recinte. Per tant, cal afirmar que l'empresa va incomplir el contracte en cada una de les ocasions en què va deixar descobert el servei tal com s'havia contractat.

D'aquesta manera, es desestima totalment l'al·legació tercera i s'han de confirmar les penalitats imposades: 8.000 euros per vuit absències del mes de maig (penalitat 1) i 10.000 euros per deu absències del mes de juny (penalitat 2), ja que es consideren imposades correctament.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Desestimar íntegrament els recursos especials en matèria de contractació de l'empresa Salzillo Seguridad, SA, contra les resolucions del director general del Servei de Salut de les Illes Balears de 9 de juliol de 2024 i de 28 d'agost de 2024, en virtut de les quals es van imposar a l'empresa les penalitats de 8.000 euros per vuit absències de personal el mes de maig de 2024 (penalitat 1) i de 10.000 euros per deu absències de personal el mes de juny de 2024 (penalitat 2).
2. Notificar aquest Acord a la recurrent i a l'òrgan de contractació.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1.a) i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Palma, en la data de la signatura electrònica

La secretària de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa

María Matilde Martínez Montero